

Masarykova univerzita v Brně
Filozofická fakulta
Obecná teorie a dějiny umění a kultury
Sdružená uměnovědná studia

Moderní hipsterská společnost

Esej do kurzu
Úvod do uměnovědných studií

Vypracoval: Jan Chlumský (UČO 413814)
Přednášející: Mgr. David Balarin

Tato esej se bude zabírat jednou z nejzvláštnějších subkultur vůbec tzv. *beat generation*, která je pro dnešní společnost spojená s několika různými aktivitami od poslechu jazzu, rychlou jízdou v autech až po cestování stopem a ztracený přístup pro učení. Ale jsou to opravdu jen tyto aspekty, které nás nutí si dělat obrázek o lidech, kteří se vymykají majoritě a jsou schopni se svévolně rozhodnout pro odlišný způsob života, nebo je za tím něco víc, co ‘ne-beat generation’ nedokáže odhalit?

Domnívám se, že každý, kdo se zajímá o beatníky a hipstery, si chce na problematiku této americké subkultury udělat vlastní názor, který však může být mírně v rozporu s tím, co beatníci opravdu chtějí a uznávají. Zde se dostáváme k faktu, že ta jistá diferencovaná sorta lidí již opravdu má svoji hlavní „úlohu“ za sebou a v dnešní době se s nimi nesetkáme, nebo se nám naskytne pohled na něco, co beatnické chování připomíná jen málo. Neurčitost v posledních třech slovech předešlé věty je použita záměrně proto, abychom se mohli vlastně zamyslet nad složkami myšlení B-subkultury a jejich následnou aplikaci na dobovou komunitu.

Podle slov Alberta Goldmana¹ : „Hipster byl typický dandy z nižší třídy, oblečený jako pasák, jenž se snažil působit velice pohodovým dojmem – aby se odlišil od ostatních neotesaných a impulzivních obyvatel ghetta – a usiloval v životě o lepší věci jako o hodně dobrou ‘trávu’ a ten nejlepší jazzový zvuk. Beatník byl seriózní středostavovský kluk z univerzity jako Kerouac, který se dusil městem a kulturou, již zdědil, a snažil se dostat do vzdálených exotických míst, kde by žil jako ostatní ‘lidé’, psal, kouřil a meditoval.“ – z této krátké ukázky lze usoudit, že hipsteři se vymykali běžné tehdejší společnosti tím, že si chtěli užívat života, odlišovat se, nebýt spoutáni stereotypní společností a zaběhlými konvencemi, ale naopak udělat něco neočekávaně, nespoutaně a proti ‘pravidlům’. A je to opravdu ten aspekt, který chybí dnešní komunitě? Udělat něco jinak a bez pomoci finančních prostředků? Vždyť nynější společnost se těmito ‘úkazy živí’ a beat generation jí ukázala nejen to, že každý svobodně myslící člověk má možnost volby, nýbrž i fakt, že nezáleží na tom, z jaké ‘vrstvy’ lidí člověk pochází. I když to tak možná ani sami beatníci nezamýšleli a chtěli jen žít tak, jak sami chtěli bez svazující zodpovědnosti, tak jednoduše vytvořili příklad i pro ostatní, kteří nikdy takhle o životě z minuty na minutu nepřemýšleli. Mnoho z nich určitě po přečtení Kerouaca, Ginsberga a dalších významných představitelů začalo smýšlet o životě poněkud jinak a měli novou představu či vidinu - chovat se jako beatník a nikoliv squares. Někteří se však ‘pouze’ začli chovat jako ‘špinaví’, cestováním znavení vandráci bez myšlenky na fakt, že ti ‘praví’ beatníci se tak nejen chovají, ale i přemýšlí a jejich někdy bezmyšlenkovité jednání je pro ně modlou. Můžeme tedy najít hipstery i v dnešní společnosti? Odpověď není tak jednoduchá. Dnešní mládežnická i ‘nemládežnická’ kultura a komunita je natolik rozmanitá, že lze stěží ukázat na někoho a jednoznačně říci – toto je pravý ukazatel toho, jak by měl hipster vypadat. Není tomu tak, každým dnem, týdnem, měsícem i rokem dochází ke střetávání mnoha a mnoha subkultur, které se vzájemně obohacují o své myšlení a chápání světa.

Můžeme si však říci, že kdokoliv bez výjimky, kdo smýšlí nejednoznačným způsobem, neomezuje se na finanční prostředky, nepoddává se denní stereotypnosti a zaběhlosti a dokáže udělat věci i jinak je z části hipster. Dobrý příklad si můžeme uvést z knihy Dicka Hebdiga²: „Fešácký oblek a lehké kontinentálky na hipsterovi zosobňovaly

¹ GOLDMAN, Albert. Ladies and Gentlemen – Lenny Bruce!, Random House, 1974, 565 s. ISBN 0394462742

² HEBDIGE, Dick. Subkultura a styl. Praha: Dauphin, 2012, 239 s. ISBN 9788072078356x.

tradiční touhy černocho z nároží (všechno zvládnout a vyšvihnout se), zatímco beatník, záměrně navlečený v odrbaných riflích a sandálech, vyjadřoval magický vztah k chudobě, která pro něj představovala vysněnou božskou esenci, stav blaženosti, posvátné útočiště.“

Závěrem této práce bych rád podotkl, že diferencovanost jednotlivých subkultur a jejich následné obohacení vychází z potřeby lidí neustále se vzdělávat a vytvářet nové a nové odlišné styly myšlení, které například nikdo až doposud neměl za žádnou vizi ani řádnou myšlenku pro výkvět nového přemýšlení, nových tradic a zvyků, nové subkultury vůbec. A i tímto jasným faktem se dostáváme k tomu, že *beat generation* také vznikla na stejném základě, ale měla neustálou potřebu se od nich diferencovat. V dnešní době tedy najdeme při bližším zkoumání několika vybraných subkultur pár jasných pozůstatků vlivu hipsterského smýšlení a přístupu k životu.